

Záchranný kruh

Situace občanů v rámci zaměstnanosti začíná být čím dál častěji pro jednotlivé oblasti České republiky těžce řešitelná. Ministryně Maláčová si patrně neuvědomuje, že je nutná nejen rekvalifikace, ale také hledání a vytváření nových projektů. Dohlédnout i mimo Prahu je pro ni evidentně problém. Sokolovsko sice pozvalo premiéra, ale právě Maláčová měla navrhnout, jak řešit útlum těžby uhlí ve vztahu k omezení zaměstnanosti, o práci se bojí i lidé v lázeňství a hotelnictví, návštěva Karlovarského kraje by ministryní Maláčové doslova slušela. Stejně tak cesta do Přerova, kde propouští jeden z největších zaměstnavatelů Meopta, do konce roku to má být údajně 400 zaměstnanců, taktéž vyhaslá pec na ostravské huti se jen těžko dočká pracovníků. Když k tomu přičteme končící malé firmy a živnostníky, je stav alarmující. Čísla nezaměstnanosti tak budou koncem roku narůstat. Všechny nás tedy zajímá, jaké řešení příslušné ministerstvo nabídne. Především by se jeho šéfka měla podílet na řešení přímo v místech, která jsou postižena, a to ve spolupráci s ministrem Havlíčkem a regionálními představiteli, bez ohledu na jejich politickou příslušnost. Vytváření nových pracovních příležitostí a rekvalifikace je dnes nezbytná nutnost. Silná slova a sliby na tiskových konferencích tento stav nevyřeší. Navíc příčinou není pouze pandemie koronaviru. Na mnohé problémy KSČM již upozorňovala, jen ji jaksi mnozí nevnímali.

Miloslava Vostrá, poslankyně a předsedkyně Rozpočtového výboru Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

Svobodu slova si vzít nenechám

Přepis rozhovoru s Vojtěchem Filipem v Deníku N

- Vládní legislativci nedávno zamítli váš návrh na ústavní ochranu vody, pro vás je to klíčové téma pro podporu vlády. Podporujete ji tedy ještě?

Se zástupci vlády jsme se už sešli, je tu vládní návrh zákona a jsem rád, že se zvýšení ústavní ochrany vody bude projednávat. Pro toleranci vládě stále platí našich sedm podmínek, vyhodnocujeme je každý půlrok. Máme výhrady k řadě bodů, na druhou stranu nejsme součástí vlády a skluz při projednávání zákonů existuje pro všechny strany, nejen pro KSČM. Dva a půl měsíce jsme se přece jen starali o úplně jiné věci.

- Pro vás bylo velkou prioritou i zdanění církevních restitucí, které ústavní soud označil za protiústavní. Je to pro vás mrtvá věc?

Není. Jsme přesvědčeni a mzí nás, že církev v době koronavirové krize nebyla na straně těch, kteří by byli ochotni se jakkoliv podílet na řešení krize domácností. Poslanci KSČM a krajská zastupitelé vybrali 20% ze svých platů pro nemocnice...

- Ptáme se na církevní restituce. Jestli proti nim hovoříte ještě nějak postupovat.

Když se církev takto chová, najdeme jiný způsob, jak ji více zapojit do procesu soudržnosti se státem a s občany. Jestli nevím jaký. Jedna z věcí, je zrušení odpuštění daně z nabytí majetku. Tvrzení o církvích, nepodílejících se na pomoci v době epidemie, pomíjí činnost církevních charitativních projektů, například Charity ČR. Ta se dlouhodobě stará o přibližně 150 tisíc lidí v zemi v tíživé situaci.

- Podpoříte změnu zákona o evidenci skutečných majitelů, která nyní prošla vládou a podle kritiků může nahrávat holdingu Agrofert?

Zatím jsme ve stadiu analýzy textu vlády. Určité ho pustíme v prvním čtení. Naše konečné stanovisko bude otázkou toho, co se vyjedná. Nemůžeme někomu naříditi, aby se vzdal svého majetku, když vstoupí do politiky. To je neústavní krok. My musíme najít cestu, jak ten člověk nebude příjemcem té výhody.

- Ale možnosti také je, aby Agrofert nečerpal dotace.

Svým způsobem pak znevýhodníte takovou firmu na trhu. Pak budeme rozhodovat, že někdo může a někdo nemůže, to pak není příliš rovné postavení komerčních subjektů. Nedovedu si představit, že bych jako politik předstoupil před lidi a říkal jim, že budu prozrazovat nerovné zacházení s právníckými osobami. To po mně nemůžete chtít.

- Je podle vás v pořádku, že vláda bere nyní obcím peníze kvůli koronavirové krizi? Neobrabejí se na vás kvůli tomu vaši obecní zastupitelé?

Obrazení, ale obavy nemám. Jestliže tu byla či je krize způsobená pandemií, na nákladech krize se musí podílet stát, zaměstnavatelé i zaměstnanci. Kraje a obce jsou součástí státu, tak by se měly podílet. My říkáme, že obec snáze řeší svůj rozpočet než matka samozvítelka nebo rodina se dvěma či třemi dětmi, která ztratila práci. Jestliže jsme řekli, že občan má být nějakým způsobem kompenzován v době krize, musí to být na úkor státu.

- V listopadu máte volební sjezd. Jak chcete přesvědčit spolustraníky, aby vás opět zvolili do čela strany?

Vystoupím s programem, jak si představuji další činnost strany. Bud' je přesvědčí moje práce, nebo zvolí někoho jiného.

- Zeptám se osobně – vás to po té době ještě baví? Jste patnáct let předsedou strany, v součtu patnáct let místopředsedou Sněmovny...

Důvod, proč jsem se vracel do politiky, byl ten, že jsem jako advokát chodil od soudu a říkal jsem: Ono je to podle zákona, ale není to spravedlivé. Jediný způsob, jak člověk s právníckými vzděláním mohl něčeho dosáhnout, je změna zákona.

- Máte tedy ještě „rozdělanou práci“?

Mám a uvidím, kdy skončím. Nemyslím si, že všechny věci, které jsem si předsevzal, jsem udělal. Pripomínám zákon o Národním parku Šumava, který je mojí srdce záležitostí – dodávám teď novou a chci jí dát do legislativního procesu, i když bude mít asi smutný osud. Ale chci dát našim voličům na vědomí, že volební program plním, a chci o tom návrhu diskutovat. To bude dramatická diskuse. Dál se teď pracuje i na zákonu o exekutorech a exekučních činnostech.

- O post předsedy se nyní hlásí 9 lidí a do sjezdu zbývá ještě několik měsíců.

Je to víc, než bývalo.

- A neukazuje to touhu po změně?

Nikdy jsme nebyli stranou jednoho muže ani jedné ženy. Kandidátů na post předsedy bylo výducky víc, máme i velký počet zájemců o posty místopředsedů. Na minulém sjezdu v roce 2018 jsme ze sedmi volených funkcionářů vyměnili pět, zůstal jenom první místopředseda a já. Pokud dojde k další změně, bude to jen ukázkou toho, že pro řadu lidí je perspektivní ucházet se o funkci ve straně. Je tam řada mladých lidí, kteří mají budoucnost v politice.

- Třeba europoslankyně Kat. Konečná? Umíte si ji představit jako předsedkyni?

Třeba, ale jsou tu i další. Ona si musí umět představit, že bude umět sladit práci v Praze a v Bruselu.

- Jak chcete zvýšit vaše preference? Poslední průzkum agentury Kantar vám přisoudil jen 5,5 %, kolem tohoto výsledku se pohybujete již často.

Jsou i jiné průzkumy. Podle jednoho dnešního máme, myslím, osm procent. Záleží, kde se průzkum dělá. Uvidíme, jak dopadnou krajské volby...

- Promiňte, že do toho vstupím: Když se podíváme na velkou datovou mapu všech průzkumů, dlouhodobě klesáte. Určitě to sledujete pozorněji než já.

Je to samozřejmě dané tím, kolik politických stran v České republice vzniklo, jaká je nabídka. Je otázka, jestli náš program a naši lidé oslovují voličskou základnu, ale určitě to není jen na mně. Myslím, že to nějak zvládneme.

- Podle odborníků vám velkou část voličů přetáhlo hnutí ANO. Přilákáte je zpět?

Prokážeme, že máme mnohem méně – nebo žádné – problémů, hnutí ANO už má. My nemáme skandály. Ukazuje se, že ti, kteří sázeli na nová hnutí, buď narazili na politické strany na jedno použití, anebo ty strany přišly s lidmi, kteří se začali chovat jako ti, již tady vykrádli stát v 90. letech.

- A nejsou nakonec skandály těm voličům jedno, když přešli od vás k ANO?

Já myslím, že ne.

- Jak chcete poukazovat na to, že „nemáte problémy“? Dáte si to na billboardy?

My jsme to schopni na konkrétních příkladech ukazovat. V Karlovarském kraji jsme ve volebním období 2012–2016 odešli z krajské koalice, nechtěli jsme být spojováni s nikým (podezřelým, pozn. red.) z korupce. Občané vědí, že se naši lidé korupce nedopouštějí. Byli jsme schopni za méně peněz udělat více práce. Myslím, že část voličů se určitě vrátí.

- Nepovažujete zpětně za chybu svá slova pro ruský armádní deník Krasnaja zvezda? Řekl jste, že členové KSČM a další občané České republiky oceňují, že ruská vláda nenutí samosprávy stavět pomníky „těm československým legionářům, kteří nikoho v Rusku neosvobodili a nečinili nic pro nejskvělejší socialistickou revoluci“.

Nepovažuji. Neřekl jsem svůj názor, ale to, že nejen členové KSČM, ale další občané jsou rádi, že Ruská federace nenutí jednotlivé samosprávy k tomu, aby pomníky postavily. To je pravda. Válo to v souvislosti s jednáním Ruské federace o památníku našim legionářům, kdy my památníky Rudé armádě bouráme a ještě se tím někteří chlubí. Pro českou diplomacii je pak velmi složité, když chceme říct někde za Uralem – postavte ten pomník, my máme vyjednané, že ho postavíte. A oni odpoví: vy jste náš pomník sundali, proč bychom ho stavěli? To je smysl té mé odpovědi.

- A váš názor na legie?

Někteří lidé ne zcela souzní s tím, jak se chovaly. Na druhou stranu, já si legii nesmírně vážím. Opravdu byly součástí výstavby nového suverénního československého státu, základem státnosti. Zadržením německých jednotek v Rusku zkrátily první světovou válku. Několikrát jsem jednal o památnících s ruskou stranou, prosil jsem, aby program jejich výstavby na transsibijské magistrále byl naplňován. Jen opakují, že teď se to každému českému politikovi bude prozrazovat mnohem hůř.

- Vedení Prahy 6 v minulosti mluvilo o novém památníku na náměstí Interbrigády.

Neúčastnil jste se v tomto směru nějakých jednání, případně nechystáte se navrhnout nějaký pomník prostých rudoarmějců?

Dlouhodobě spolupracuji se Společností Ludvíka Svobody, která má v úmyslu postavit pomník právě generálu a prezidentu Svobodovi a Ivanu S. Koněvovi. Byli to nejen vojenští, ale i osobní přátelé. Takový pomník v České republice má být. A společnost má zajištěný soukromý pozemek, na který nebude moci žádná samospráva.

- Bude to v Praze?

V Praze to bude, stoprocentně. Víte, maršál Koněv je držitelem vyznamenání mnoha států – Spojených států, Velké Británie, Francie, Československa – a krok, který udělala Praha 6, považují za dehonestaci našeho občanství ve druhé světové válce, protože 360 tisíc mrtvých občanů našeho státu nebylo těmi, kteří válku vyvolali, kteří válku prohráli. Ale bojovali za suverenitu našeho státu.

- Tohle jsou, pane předsedo, věci, které říkáte dlouhodobě, nicméně – vy jste použil i slovo, že pražští politici jsou fašizující. V čem. Fašismus je slovo, které má nějaký obsah, v čem je odstranění pomníku fašizující?

No... slovo fašizující je zobecnění. Generál Vlasov (zakladatel Ruské osvobozené armády, jejíž jednotky se proti jeho vůli zúčastnily Pražského povstání v roce 1945, pozn. red.) byl odsouzen v norimberském tribunálu jako válečný. Nevím, jestli se mají stavět pomníky válečným zločincům. Pokud jde o pana Buňačenkua (generál ROA který inicioval účast na Pražském povstání, pozn. red.), ten je při operaci v Saint-Lô ve Francii zodpovědný za smrt více než 500 civilistů. V boji o Saint-Lô padlo více než jedenáct tisíc amerických vojáků. Á nevím, jestli si zaslouží pomník člověk, který přešel k nepříteli, k německým jednotkám.

- Jen upřesním – byl zajat.

No tak byl zajat. To když se bavíme o legiích, tak byl Jaroslav Hašek taky zajat, jako rakousko-uherský voják. Pak teprve vstoupil do legií a pak byl velitelem města Bugulmy. To je kniha, na kterou jste se odvolával už dříve. Četl jsem ji, většinu té knihy není velitelem, ale adjutantem.....nechal se „dobýt“, protože odzbrojil obyvatele Bugulmy. Já tu knihu mám rád.

- To vám neberu. Ale není to literatura faktu. To je beletrie, kterou píše Jaroslav Hašek v sovětských službách. Vy jste ji argumentově používal v debatě o faktech a legionářích, ale o legionářích se tam nepíše.

On píše o tom, jak to prožíval. Jeho osobní prožitek, ostatně i jako Osudy dobrého vojáka Švejka.

Svobodu slova si vzít nenechám - dokončení

- Ale máme se v debatě o faktech odvolávat na beletrii?

Ne, ne, podívejte se. Samozřejmě ta situace nebyla nijak jednoduchá, ale na druhou stranu si musíme říct, že ti lidé se zachovali vždy nějakým způsobem v té konkrétní době. Někteří byli zjaty, byli v zajateckých táborech, koncentracích, někteří se postavili na stranu nacistů nebo italských fašistů. Těch, kteří bojovali proti spojencům: USA, Británii a SSSR. Je to tak?

- Pořád jsem od vás nešel odpověď, proč jste se odvolával na knihu Velitelem města Bugulmy, když to je beletrie.

Kvůli tomu, že přijetí toho památníku našich legionářů je v Ruské federaci velmi citlivá věc. V Bugulme není problém postavit památník našim legionářům, ale v jiných městech ano. Je velmi složité vysvětlit, že to je památník našich vojáků, kteří bojovali v té době za určité zájmy, které nebyly v souladu se zájmy tehdejšího vedení Ruska, byla tam občanská válka.

- Předseda Sněmovny Radek Vondráček teď dvakrát řekl, že měl problém s vašimi slovy pro Krasnaju zvezdu, že se s vámi sešel a ukazoval jste mu autorizovanou verzi rozhovoru, kde vaše slova vyznívala jinak. Ruská média zkreslila vaše vyjádření?

Zčásti tam byl významový posun. Ten překlad, jak je proveden, umožňují ruským čtenářům dedukovat jiné výsledky, než já jsem ve skutečnosti řekl. Ale s tím nic nenadělám. Při rozhovorech si dávám pozor, ale nemůžu dělat nic s tím, co z toho udělají média. Předsedovi Sněmovny jsem dával původní verzi k překladu.

- Zijeme v době různých pohledů na interpretaci historických událostí, které se vzájemně popírají. Třeba historici Vojenského historického ústavu hovoří o tom, jak Sověti udělali vše pro to, aby od Československa odtrhli Podkarpatskou Rus. Sovětská interpretace říká – vzdýt si to tam lidé odhalovali. Na základě čeho by ale zkoumání svobodně pracujících historiků ve svobodné zemi mělo být stejně relevantní jako závěry z nesvobodné země a doby?

My jsme pro objektivní výklad historie udělali to, že jsme zadali k novému vydání knihu o osvobození Prahy a ČSR z roku 1946. Aby lidé slyšeli autentické výroky těch, kteří to osvobození zažili. Nejsme historici, jsme politická strana. Že jsou různé výklady historie, to je pravda, jsem například rád, že vznikne pracovní skupina, která vyjasní sporné výklady česko-ruské smlouvy o přátelství a dobrých vztazích z roku 1993.

- Ptám se na různé výklady historických událostí: kromě Podkarpatské Rusi například roli Polska, vlasovce...

Na Podkarpatské Rusi, onom „území Nikolaj Šuhaje loupežníka“, jsou zájmy různé, chce ho udržet Ukrajina, ale chce ho Maďarsko i Rumunsko...

- Zkusím to vysvětlit jinak. Hodně se mluví o paktu Molotov-Ribbentrop. Vy jste zmiňoval, že Polsko mělo také dohodu s nacistickým Německem. Ta ale neobsahovala tajnou doložku, jakou s ním měl Sovětský svaz.

Nezapomeňte, že polská armáda obsadila Těšínsko. Až téměř po Přerov. Myslíte si, že to není pravda, chcete vidět fotky? To byla normálně přímá spolupráce fašistického beckovského Polska s fašistickým Německem.

- Váš ten pakt Molotov-Ribbentrop trochu dráždí, já jen dořeknou otázku...

...mě to nedráždí, to je historický fakt, ale musíme říct, co tomu předcházelo...

- ...vy mě nenecháte dořít tu otázku. Ta tajná doložka, kterou nepopíráte, byla objevená v roce 1980...

Dobře, že ji vytáhli.

- A Sovětský svaz ji odmítal do roku 1989 přiznat. Jedna interpretace historie říká, že Stalin tušil válku s Německem a hrál o čas, zatímco druhá, že jen snil o získání území – Finska, Pobaltí, Besarabie – a uzavřel tu dohodu rád, Sověti cvičili německé vojáky, zkrátka nebylo jim zínatní spolupracovat s Němci. Jedna interpretace vznikla v nesvobodném světě, druhá ve svobodném, kde byly politické procesy ve velkém. Proč tu první brát jako rovnocennou?

Chcete říct, že nebyl v Americe mccarthismus?

- Nechci. Ale nebyl u nás. Jde mi o to, že badání našich historiků jde tím směrem, že pohonnky Stalina a Sovětského svazu nebyly tak úplně čisté, jak to třeba teď prezentuje Rusko. Mně jde o to, proč bychom měli brát obhajobu Stalinových kroků za stejně relevantní jako výzkum historiků ve svobodné zemi.

Odpovím vám jednoduše. Nesnáším, když někdo líp než já ví, co si myslím. Vy víte, co si Stalin myslil? Já to nevím, nikdy se to nedozvím, protože to v žádných dokumentech nebude. Co bude potom v usnesení jejich orgánů, to se dozvíme, ale když někdo řekne: Filip uvažuje tímle způsobem... Já tak neuvažuju. Mě tenkrát potěšilo, když mě svým uvažováním přiblížil nejblíže ke Gándhímu (vůdci indického hnutí za nezávislost, pozn. red.). Tak já uvažuju.

- Uvažoval jste po kritice výroků na adresu legionářů, že byste funkci místopředsedy Sněmovny opustil?

Kdybych tak uvažoval, učiním tak.

- Předseda Sněmovny Vondráček také říkal, že vám po vašich výrocih dal „podmínku“. Budete na to myslet při dalších rozhovorech a prohlášeních? Ne. Nenechám si vzít svobodu slova.

- A vy chápete výhrady, které vůči vám pan Vondráček i opozice má?

To je proto, že mám jiný názor než oni. Ale já říkám, že tu existuje skupina lidí, kteří mají jiný názor na úlohu českých legií. To mám fakt jako říkat nepravdu? Že tu neexistují lidé, kteří mají jiný názor, než je stanovisko pana Rakušana? (Kvůli iniciativě Víta Rakušana z hnutí STAN Sněmovna Filipovy výroky projednávala, pozn. red.) Vy si fakt myslíte, že mám říkat jenom to, co si myslí někdo jiný?

- Možná si to myslí předseda Vondráček. To on vám dal „podmínku“, my ne.

Proto pořád říkám, že si budu držet svobodu slova. Nenechám si ji sebrat.

- A když kvůli tomu přijde o funkci místopředsedy Sněmovny?

Tak o ni přijdu. No a co! Jako advokát jsem si v devadesátých letech vydělával víc než jako místopředseda Sněmovny. Je mi to úplně jedno. Pro peníze to nedělám.

Mediální úsek ÚV KSČM

Deník N

Aktivní zvládání stresu u seniorů

V souvislosti s aktuální situací pandemie koronaviru, která je pro seniory psychicky náročná, si Vám dovoluji zaslat odkaz na videokurz pro seniory: "Aktivační cvičení pro zvládání zátěže u seniorů", jehož cílem je pomoci seniorům aktivovat vlastní fyzické a psychologické zdroje pro zvládání každodenního stresu (sociální izolace, omezený pohyb,...).

Kurz je přizpůsoben sníženým pohybovým možnostem seniorů. Toto video je zdarma ke stažení na www.synergie.cz a je možné jej šířit mezi všechny členy Rady seniorů ČR.

Věřím, že i tento malý příspěvek pomůže usnadnit aktuálně náročný život seniorů.

Přeji krásný den a předem děkuji za vaši ochotu sdílet tuto podporu pro seniory.

Mgr. Irena Pilařová, MBA, psycholog, konzultant a kouč

Jména z pomníčku v lese v Kladně – Krnčí

LÍPA 1/2020

EVA BARTŮŇKOVÁ

V blízkosti Kladna leží lesní rokle Krnčí. Od roku 2016 je zapsána v systému Natura 2000 jako součást přírodní památky Krnčí a Voleška. Čím vyniká? V bylinném podrostu roste řada vzácných a ohrožených druhů, například lilie maragon, bělozářka větevnatá nebo hrůšička prostřední, pro kterou je les téměř poslední lokalitou u nás. V bučinách rostou i orchideje: střešičník pantoflíček a kruštík. Z živočichů tam byl zaznamenán výskyt skokana hnědého, mloka skvrnitého, roháče obecného. V blízkosti "černého" Kladna, a nedaleko Prahy, je to jistě důvod ke spokojenosti. Krnčí je však významným místem i v naší historii a tato role už není tak světlá. Nebo je, což záleží na tom, jestli myslíme na útlak a zmařené životy, nebo na hrdinství českých vlastenců. Nacházela se tu vojenská střelnice, která za 2. světové války sloužila kladenskému gestapu. V rokli tehdy umírali nevinní lidé při exekucích, prováděných zastřelením.

Dnes tam stojí malý pomníček se šesti jmény obětí hejdrů.

Na paměť zde popraveným obětem německého fašismu v roce 1939–1945. Dne 1. 6. 1942 zde byli zastřeleni:

ČERNÝ ZDENĚK	* 9. 9. 1925
HEŘMANSKÁ MARIE	* 25. 2. 1908
MIKULOVÁ TEREZIE	* 14. 1. 1868
MIKULA JOSEF	* 26. 2. 1871
MIKULOVÁ BLAŽENA	* 22. 1. 1905
MIKULA JOSEF	* 19. 9. 1907

Pomník nedávno zrekonstruoval kladenský magistrát na podnět Českého svazu bojovníků za svobodu, který o pomník všestranně pečuje. A to je zase důvod k hrdosti. Ačkoliv se často stává, že po některých hrdinech či obětech už nezbylo nic víc než jméno na některém z početných pomníčků, případy této šestičky byly pečlivě probádány a zdokumentovány. Při rekonstrukci pomníku mohla být k jednotlivým jménům přidána i data narození.

Odobářka Marie Heřmanská se narodila v české rodině v Lipsku. Pracovala jako česačka v sádech v Křešicích na Litoměřicku. Její muž, Josef Heřmanský, byl truhlář a měl menší podnik, ve kterém

bylo zaměstnáno až sedm lidí. Jeho matka byla německé národnosti, vzhledem k pozdějšímu osudu rodiny našťáhl. Heřmanští žili v Brozanech nad Ohří a za okupace úzce spolupracovali s odbojářky z Kladenska. Především pomáhali s přechody hranic a Josef dokonce převáděl až do Švýcarska. Němci si nejprve přišli 21. 4. 1942. Marie Heřmanská. Nezastihli ho však doma, a když se do-zvedl, co se děje, podařilo se mu uprchnout. Na útěku byl zadržen až na švýcarských hranicích a Švýcaři ho údajně měli vrátit do protektorátu Čechy a Morava. Zprávy však nejsou v tomto bodě sto procentně jasné. V každém případě se jeho útěk nezdařil a Josef Heřmanský byl zastřelen v pražských Kobylisích 2. 7. 1942. Marie Heřmanská od dubnového pokusu o zatčení jejího muže žila ještě více než měsíc sama s dvěma syny. Zatkl ji na konci května se vši brutalitou před očima dětí. Chlapce, kterým bylo 6 a 9 let, díky německé babičce nestihl alespoň částečně osud dětí zatčených odbojářů a mohli vyrůst ve své rodině. Dne 1. 6. 1942 byla Marie Heřmanská zastřelena 1. 6. 1942 v Krnčí.

Další čtyři jména patřila příslušníkům jedné rodiny. Také Mikulovi byli z Brozan. Josef Mikula, otec rodiny, provozoval na kraji Brozan cihelnu. V této cihelně, konkrétně v komině, Mikulovi skrývali odbojáře, pravděpodobně to byly komunistické odbojové spojky z Kladenska. Osudným se jim měl stát nastrčený provokatér, který nahlásil kladenskému gestapu všechny osoby, se kterými v cihelně přišel do kontaktu. Gestapo zatkl i Josefa Mikulu s manželkou a dvěma svobodnými potomky, zatímco provdané dcery osud rodičů nestihl. Byli zastřeleni 1. 6. 1942 v Krnčí.

Jedinou místní, nebo téměř místní obětí byl šestnáctiletý učeň Zdeněk Černý. Jediný také nebyl v pravém slova smyslu příslušníkem našeho odboje, byl ještě dítě. Jeho příběh jako by z oka vypadal slavnému filmu či povídce *Yšší princip*. Narodil se v Rakovnicce. Jeho rodičům (otec byl vyučený řezník a měl hospodu v Kněževo) se nevyvedlo manželství a matka Anna Černá (znovu provdaná Urbancová) prvního muže

opustila a žila s rodinou v Rakovnicce. Zdeněk měl staršího bratra Jaroslava a mladší sourozence Emanuela a Jitku. Když vyšel ze školy, začal se učit prodávčem v místní lahůdkářské firmě Čedl. V nebezpečné době hejdrů se na rakovnické ulici s kamarády prohlížel noviny a nahlas okomentoval články o atentátu. Podle někoho řekl: „Není ho žádná škoda“, jiné zdroje uvádějí pádnější: „Škoda, že to nebyl Hitler, aby už bylo po válce“. Není to podstatné, oboje bylo schvalováním atentátu a jediným trestem byla tehdy smrt. Zdeňka udala matka jednoho chlapce z rodiny, která se hlásila k Němcům. Rodina této Anny Mayerové se do Rakovnicka přistěhovala v roce

1939 a dostala byt po zidech. Anna Mayerová byla Vůdci náležitě oddaná. Neobměkčila ji ani návštěva Zdeňkovy maminky, která přišla prosit, aby syna neudávala. Zdeněk Černý byl 30. 5. zatčen a 1. 6. 1942 zastřelen.

Na Zdeňka Černého najdeme v okolí jeho bydliště víc skromných památek. Je to pamětní deska v rakovnické sokolovně, na které je i Zdeňkovo jméno mezi dalšími oběťmi ze sokolských řad. A je to také hrob rodiny Hůlových a Černých na rakovnickém hřbitově, na kterém je kromě Zdeňkova jména vytesáno motto:

Má oběť - jejích zločin, ale Čechy jsou naše.

† V době koronavirové epidemie zemřel v nedožitých 89. letech, po dlouhé nemoci, obětavý soudruh Jiří Vodička z Kladna Kročehlav. Sloužil u PS, později přešel k SNB na kriminální službu do vedoucích funkcí. U podřízených měl přirozenou autoritu, dokázal být příkladem nejen v práci, ale i v rodinném životě. Byl u vzniku Sekce ochránců státních hranic v Kladně, patřil mezi zakládající členy Krajské i Okresní rady KČP. Byl vždy pevnou oporou vedení OV KSČM Kladno, působil ve volebním štábu OV i redakční radě SVOBODY, týdeníku OV KSČM. Na setkáních členů KČP a ochránců SH měl vždy zajímavé a podnětné diskuzní příspěvky.

Za svou práci obdržel státní vyznamenání a i klubová od NR KČP. V srdcích nám vždy zůstane dobrý kamarád!

Čest jeho světlé památce!

OV KSČM a OR KČP Kladno

Kočárky babiček a maminek

V Muzeu T. G. M. v Rakovnicce probíhá výstava kočárků ze soukromé sbírky paní Andrey Švarcové Fořtové z Domoušic. Výběr nejkrásnějších kousků kočárků doplňují i předměty ze sbírek muzea a k vidění jsou i dobové hračky, dětské oblečení, knížky, dětské nádobí a potřeby pro péči o naše nejmenší. Ve sbírkách pí. Švarcové Fořtové se nachází přes 150 kočárků. Ten nejstarší pochází patrně z doby kolem roku 1910. Ale jsou zde i „osmipéřáky“ nebo používané „kukaně“. Některé kočárky vypadají jako nové, některé jako hodně používané. K všemu koičičku se sběratelka dostala teprve v roce 2008 po návštěvě výstavy kočárků a hraček v Českém Šternberku, která ji inspirovala k nákupu prvního kousku. Sama se je pak naučila renovovat. Sběratelka zachraňuje ty, které by jinak skončily na sběrném dvoře. Na výstavě je pamatováno i na nejmladší návštěvníky – mohou se těšit na vybavenou hernu. Výstava potrvá do 13. 9. 2020. Předseda výboru pro památkovou péči a cestovní ruch Zdeněk Štefek.

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 312 687 909, 312 687 656, 734 430 256,

E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>,

MČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí